

GORI SRCA

VJERSKI TJEĐNIK

God. III.

ZAGREB, 1. STUDENOGA 1948.

Učitelju, te osome, te učesu, kog je sveti kozu u probijenju, cuti gus Stva Božegut u zetiće, kog je činil zato na uskrsnuću mrtva.

In Eustoljpa i u Dukljanu

Broj 35.

ODLUČNOST

K Učitelju dolazi jednoga dana neki mladić. Debar je i valja. Nepokvaren na tijelu i duši. Is njegovih očiju nijai nevinost. Poradi toga je cijeli njegov vasački izgled umlijat i privlačiv. Otvoreo i jednostavan. Čista je srca i lijepa vlastanja. Svatko ga mora voljeti. I Spasitelj ga ugleda i zavoli. A on pritreba k Učitelju, kleckne pred nju i zamoli Ga, da mu kaže, što mu valja učiniti, da dobije život vječni. Što mu valja učiniti? Ono, šta se i od drugih traži. Neka drži zapovijedi: »Ne čini prelube, ne ubli, ne ukradli, ne reci lažnoga svjedočanstva, ne prevari, poštuj oca svojega i mater!«

A što onda, ako je mladić sve to činio. A on je to doista i činio. Zato ga i zavoli Učitelj. Ali mu uza sve to reče, da mu još nesto treba: »Edino ti manjka, idi, prodig sva, što imas i podaj siromasima i imat ćeš blago na nebu; i diđi, uzmi križ svoj te idi za mnomo. A on postade zlovljenac, ali ove riječi, pa otče tužan, jer je bio vrlo bogat (Marko 10, 20).

Učitelj je zavolio toga mladića, ali uza sve to nije ipak s njim pravio pogodanju niti mu je popuštao. Nije ga ni tješio. Nijsi se dao ni umekšati njegovim suzama. Nijsi ga ni zadržavao da ne ode. Pustio je, da ide i da se ne vrati. On se s njim ne pogoda. Ne pravi kompromisa. On ne treba mekušaća. Toko hoće da stupi u krug Njegovih prijatelja, taj treba i primi Evandelije bez izgovora i otkidanja: Toko hoće da ide za mnomo, neka se odreće samoga sebe i uzme križ svoj svaki dan i ide za mnomo (Luka 9, 23).

Vrio je dakle poučno promatrati Spasitelja, kako se vinda, kad stoji pred nekom oduikom i zadaćom. Troje je na Njemu značajno, i to: oštro oko, čvrsta ruka i žilava ustajnost.

Nak Učitelju jasno gledi i vidi, što hoće. On nije nikakav sanjar ni zanesenjak. On dobro znade, što Mu valja činiti. Sve je kod Njega unaprijed dobro promišljeno. To se vidi iz prispodobe, kad netko hoće da gradi kulu. Ili iz prispodobe, kod jedan kralj hoće da vodi rat s drugim. Onaj prvi treba da sjedne i najprije proračuna troškove, da ne započne i onda ne može dovršiti i da mu se onda ne rugaju. A ovaj drugi treba da vidi, imade li doveljne vojske. Ako nema, zatražiće i zamoliti, da pomiri s protivnikom (Luka 14, 29-32).

Tako je kod Učitelju sve svijesno unaprijed osigurano. Onda tek čeka na svoj sat i pita za Volju svoga nebeskog Oca. A zatim polaze svoju ruku na plug (posao) i više se ne obazire natrag, t. j. ne uzmije (Luka 9, 62). On čini svoj posao s ciljem dušom, s ljubavlju i s veseljem. Nema kod njega kolebanja i oklikovanja. Ali nema ni žurbe, ni neprljivosti, ni maglosti. Nemadan pak i nepredviđeni dogadaji Njega ne

mogu smesti. On i na uzburkanom moru mirno spava (Mt 8, 23).

Povjesničar Josip Flavije kaže, da je židovski narod bio ratnički raspolažen. A Galilej je ne posjao stražljivosti. Isus pak nije nikada tačio svoga roda. On nije trstika, pokretljiva na vjetru. On je istina i zato ne pravi pogodbe s laju. On nije diplomata. On kaže: da, da ili ne, ne a što je više od toga, to smatra sim (Mt 5, 37).

Isus je protivava zakulisnim i prednenim potvratima. On ništa ne prikriva. Ništa ne govori potajno. Ne dopušta potičivo jednomu ono, što drugome zabranjuje. Ne traži nakonostne peke. Ne laska velikima i moćnim. Radije se druži sa siromasima, carincima i griješnicima, premda se to ne svida Njegovim neprijateljima. On je pak i neustrašiv kao Ilija ili Ivan. On ni svojim neprijateljima ne krije istinu. Najdolučnije i bez strašila opet takvini (F. Jammes-Zam.).

Ovo je u istinu osobit čin, u kom dvo mistično tijelo, koje se zove Crkva, postaje svjetosno svoga jedinstva s Kristom, evanjelom glavom. Ona Ga razvija, ona razpolaze s Njim, zove Ga u razbijenjivo stvorenja, da bude zarođenik duha, do jučer grijesnih, a sutra možda opet takvini (F. Jammes-Zam.).

»Ova Mis svaki dan obilazi oko naše Zemlje, udiznutu rano u Jutro sa suncem svake hemisfera – polutke zemlje – ovo je istina osobit čin, u kom dvo mistično tijelo, koje se zove Crkva, postaje svjetosno svoga jedinstva s Kristom, evanjelom glavom. Ona Ga razvija, ona razpolaze s Njim, zove Ga u razbijenjivo stvorenja, da bude zarođenik duha, do jučer grijesnih, a sutra možda opet takvini (F. Jammes-Zam.).

»Krislovom voljom svaka sv. Missa, što se služi na svjetlu, ima svoj odjek, ako se smije tako reći, u životu Prevestoga Trojstva, u životu Boga. U svakoj našine sv. Missi, Izgovorenog bilo od kojeg svećenika, ovaj svećenik ima moć da molite metne u sama usta Sina, pa da ih Sin kao pričakan žrtva podastre Ocu (Goay – Goyso).

»Na svakom oltaru gdje se služi sv. Missa, odigrava se ponovo od duhovne sudbine svoga svjetla. Nijemi pogled kakove starije, uduřen s podizanjem katele, u kojem će se crveniti kri Sin, moli kod Oca za mnogo bića, koja starici ne poznavaju, i koje ona ne poznaju.

Dah tarkog bcaštiva proverjava katoličkom liturgijom. U tom duhu svaki kršćanin

ha im u lice bac u njihove zablude i pogreške.

Treća je značajka njegove odlučnosti nesavladiva ustrajnost do kraja. Nikakeva nesreća i nevolja Njega ne zbrunja i ne smeta. On ustraje u dobru i ljubavi usprkos svim zaprekama, razočaranjima, neuspjelima i falsonom svršetku. Uvijek je većela lica i dobre volje kaša da prolazi same plesno, dobro obradenom zemljom. Kad se očekuje obilnu žetu. Takav je, jer klijanje i rast svoga truda prepusta nebeskom Ocu, koji daje sunce i dažd u pravo vrijeme.

Gružanje, žalost i smrtna stiska Ga napadaju na Maslinskog gori. Gospod Njegovih žilama i porama na koži. Ali On imade radosno posudzane, da će pobijediti, jer čini u svemu najtočnije samo Volju Božiju. Takav je eto bio naš Učitelj.

MISLI O SVETOJ MISI

»U sve dane povijesti, na svim mjestima kraljevanja, kroz devetnaest stoljeća i u ovih pet desetljeća dvadesetog, ponavljaju se ova Zrtva.

Ovo je u istinu osobit čin, u kom dvo mistično tijelo, koje se zove Crkva, postaje svjetosno svoga jedinstva s Kristom, evanjelom glavom. Ona Ga razvija, ona razpolaze s Njim, zove Ga u razbijenjivo stvorenja, da bude zarođenik duha, do jučer grijesnih, a sutra možda opet takvini (F. Jammes-Zam.).

»Pridjov svete Misu moraju za nas postati tako potrebni, kao što su vitamin potrebni našem tijelu. Da nebi okriljavaju. Ovi pridjovi moraju ne prestati kruštiti krvni naše duše, da bi je obnavljali i usavršavali. Neka ovo bude molitva Crkve Hrvata: »Sve u tebi kruži oko tvoga Krifa. Sve, što je u meni, neka kruži oko svete Misе. Ona neka bude središtem i suncem mojih dana, kao što je tvoga žrtva središtem dana. Ona neka bude središtem svoga svjetla, kao što je tvoga žrtva središtem svoga svjetla.«

»Kad na Ujevju strani svećeniti čita prvo Evandelije, treba se sjedniti, barem srećom, s ovim živim i božanskim riječima. Crkva cijelotvorno prinosi krov dvadeset vječika. I mi čemo ponosno onaj odgovor učuvati: »Ne živi bojkav samo o kruhu nego i o svakoj riječi, koja izlazi iz usta Božjih. (Jammes – Zam.).

MAJKE I SVEĆENIČKO ZVANJE

SV. VOJVODA, češki apostol, prvi nadbiskup i Kristov mučenik, rodio se u gradu Liblici oko g. 930. Njegovi su roditelji bili odiljeni velikasi, i vrlo bogati. Sina Vojvoda odgojili su kršćanski. Kad je Vojvoda oplatio oboljo, donijeli su ga zabrinuti roditelji u crkvu na Artenik Bi. Dj. Marije, morili su vrude, da bi ozdravio. Zavjetovali su sina, da će ga, ako ozdravi, odgojiti za svećenicu. Vojvoda je po milosti Božje dovršio i svršio škole. Prvi praski nadbiskup Detmar redio ga je za svećenika. Godine sedam, nastoljio je Vojvoda nadbiskupu Detmara. Bio je veoma revan, neumoran u radu, da u češkom narodu utriđi i usavrši kršćanski vjerski život. Inao je da svrlja sine zaprake. Dovršom sv. Oca pape dva

put je napustio tegotinu nadbiskupskog služba, te se sklonio u samostan. A apostolskoj gorjovitosti pođao u Prusk, da poganicu na vječni Kristovo sv. Evandelije. On je zavio svoj sveti život kao mučenik. On je kretio madžarskog vladara sv. Stjepana, koji je svci narod priveo kršćanskog vjeverja. U čas sv. Stjepana, kralja, sagradena je i posvećena naša zagrebačka katedrala. Sv. Vojvoda Ujev je primjer, kako na svećeničko zvanje odlično utječe lakrena bogatušnost roditelja i posredovanje Bl. Dj. Marije.

Prevesna Djetice, Marija, Majko Dobrog Pašića, hrišće nam takovih majka, koje je odgojili Kristovu svećenike!

Tri vrste vjerskih istina

U našoj svetoj vjeri ima istina, koje možemo sami usvojiti i značiti, stvarati i sljurno dokazati. Tekve su istine: Imu Bog da je ljudska neumrta, svijetom vlast promisao Božji – i toliko druge.

Ima istina, koju sami ne bismo nikada iznalazili, da nam ih Bog nije objavio. Ali ih možemo shvatiti i dokazati, posto nam ih je Bog objavio. Da u Crkvi postoji nepogrešivo učiteljstvo u pitanjima vjere i čudorade, da toga čovjek sam se bi dobio. Ali kad nam je Bog objavio, da nepogrešivo učiteljstvo postoji, onda tako shvacamo, da tako mora biti, jer čovjek sam po sebi tako žaludi i u vjeri kao i u drugim pitanjima. Kad nam Bog nalaže obizdravljave vjerski i čudoredni propisi pod prijetnjom vječno propasti, onda je našem razumu je to, da se Bog morao pobrinuti i za učiteljstvo, koje će nepogrešivo tumačiti propis i zapovijedi Božje. Po Objavi znamo, da je sv. Petar bio prav apostolski i prav vidič Glava Kristove Crkve iz samoga Iusa Krista. Sami da toga ne bismo dođli, da name nije objavljeno. Kad nam je pak to objavljeno, tako dokucujemo, da je to u skladu s razumom. Gde god je našem neko druhovo imalo tijelo, ono treba imati vrhovnoga poglavara ili sviju glavu. Da postope Andeli, umna bica savršenja od čovjeka, a daleko nesavršenja od Boga, i to znamo iz Objave. Nakon Objave nam je posve svatljivo, da je u skladu s čitavim razumom bica u svemiru, da između Boga i ljudi postoje razumna bica, koja nemaju tijela, neču, su isti duhovi. I baš to, jer su duhovi, slični su i po svrštenstvu su blizi Bogu nego ljudi, a zaostaju za Bogom, jer je Bog neograničen duh, a Andeli su ograničeni duhovi.

A svetog vjeri i ima takvih istina, kojih svi čovjek ne samo ne može imati, nego ni onda, kad su već objavljene, ne može ih čovjek potpuno shvatiti. Te su istine sovu misterija ili ostvaja vjere. Tekve su istine: Presvete Trojstvo, Utjelovljenje sinu Božjeg, naznacnost Iusa Krista u pravetom Oltarom, Sakramentu, Bezgrješnozače Majke Božje i mnoga druge. Objava nam Bok je u misterijima održiva, umutrašnje tajne bili život i delovanje Božje. Misteriji ili ostvaja su neograničene savršenosti, a naš je um ograničen, zato ih ne možemo nikada potpuno shvatiti. Kod otajstava li misterija znamo tko je toliko, da nisu protiv razuma iako su nad razumom. Na name je, da ponosno kažemo: kako ne mogu sasvim shvatiti otajstava Božjih, ipak vjerujem tvođu i nepokolebitivo, da su istinita, jer mi je tamj učinjeno i nepogrešivo. God održi Bog, Bog je u odnosu prema nama ljudima kao roditelji prema djeci. Koliko imatina, koja djeca ne mogu shvatiti, ali ih ipak drže istinama zbor ugleda i jamstva roditeljaka, makar roditelji mogu i pogrijevati. Kudikamo više treba da mi vjerujemo Božja ostvaja, jer za njihovu istinu jasno je da su najbolje i neponiznije Bog.

Vjerske istine, koje bi čovjek mogao da sasvim, objavio nisu je Bog zato, da ih mogu sv. ljudi tako, sigurno i bes česa da zabilježe spotinji. Otajstava nam je Bog održao zato, jer nam je odredio za nadnaravnu svrhu. Mi smo određeni, da u preprogu životu gledamo izravno Boga, kakav je On u sebi. Radi toga nam je nužna ostanja otajstava Božjih, da u njima Bog prikaže vječni život i da nas pomoći njih pripravi na vječni život.

Katolička je Crkva vjerni čuvar i nepogrešivi tumač svih vjerskih istina – čitava Objave, Crkva je – po rijecima sv. Pavla apostola – setup i tverda istine (I Tim 2, 18). Crkva je i danas, u ovom strahovitom mestu raznovrsnih Evangelija struja, jedina sigurna svjatinika.

SLOVAKA
SV. EVANDELIE SA BLAGDAN
KRISTA KRALJA

Ivan 18, 33-37

U ono vrijeme reče Pilek Isusu: Je si li Ti kralj Židovski? Odgovori Isus: Govoril li to saam od sebe, mi su ti drugi kazali o meni? Odgovori Pilat: Zar sam ja Židovi! Narod Tvoj i svećani predaleže Te meni, što si užilni? Odgovori Isus: Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi bilo kraljevstvo čije od ovoga svijeta, onda bi se sluge moje bode, da ne budu predrada židovima, ali kraljevstvo moje nije odavno. Onde Mu reče Pilat: Daše Ti si kralj? Isus odgovor: Ti govoris, ja sam kralj. Ja sam se zato radio i zato sam došao na svijet, da svjetodjelju istinu, i svaki koji je od istine, sluša g'as moj.

Potpis: Klanjanje se kralju svojih duha, Isusu i ljubomu Ga nade avel!

SV. EVANDELJE
NA BLAGDAN SVJUH SVETIH

Matej 5, 1-12

U ono vrijeme vidjevši Isus narod, uzeo na goru. I kad sjede, pristupiše k njemu učenici Njegovi. I otvorivši usta svoja, učaše ih govorere: Blago siromašnina duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko. Blago krotkima, jer će oni posjedovati zemlju. Blago onima, koji plaku, jer će se utješiti. Blago onima, koji gladuju i žedaju pravde, jer će se nasuti. Blago milosrdima, jer će milosrde postići. Blago onima koji su čista srca, jer će Boga vidjeti. Blago miroljubivima, jer će se sinovi Božji nazvati. Blago onima, koji trpe progostinu rati pravde, jer je njihovo kraljevstvo nebesko. Blago vama, kad vas budu prokljinjati i pogoljeni i govoriti svake zlo protiv vama radi mene. Veselite se i radijute se, jer je plača vaša velika na nebesima.

Pouka: Tko želi doci u nebo i sjedini se sa svecima, mora da ide trnovitim putevima Isusovih blaženstava. I svi sveci su tihim tim putevima, kratekotrajna im je bila patnja, a sada se raduju u nebu i radijut će se po sve vijekе. Kad su oni mogli, zasto ne bi i mi?

Sve. A kad to čuje poreznik, ustati će, poravnat će načar, doći će k njemu i stisnut će mu ruku.

Gle, malo da nije zaboravio. Dat će si nadčiniti novo odijelo. Fino i po mjeri. Obrinik je, pa nek se vidi, da radi i da zaraduje.

Staro mu se već davno doderalo. Zimski mu kaput izigrizi moljci i svega prošredali. Novi će dati podstaviti jačnjenu kodicama. Grijat će ga i bolje od peći.

Kupit će i visoka zimska čizme. Čemu da mu noze nebude. Nije to ni zdravo. Ta ne će vajda štedjeti na sebi.

Moraće biti kupiti i ženi. Kakva je, takva je, njegova je. Sto će. Svak volješ i ima svoj jaram. A onda mu nešto sumi u glavu. »Neću«, reče na glos. »Njegovi mi krov kao konzerna. Pa joj nešto joj i kupujem. Dobro je za nju vještici i staro i etrano. Nije li me i sinotagnira, kad sam kasno došao kući.«

Dok je Ilikan ovakve računao, što će i kako će a novcem, osjeti, kako ga netko udara po ledima. I će, kako mu netko trubi u uho:

»Dži se, nesrećo! Sunce odskočilo, a ti kreparavši u postelji. Bla sam u staji! I pomuzla kravu i sva tušlim! Onaj se moj jadnik potučio i bez kave i bez kruha otisao na sajam. Meni je bio, što sam ga gledna putišta da ode. A kad tamo, ti još u krevetu. Pa je ti čudo, da nemamo u kući ni kruha ni ruha, da nam krov procurio na sve strane i da smo dužni i gorimo od sebe. I tako me jednu namjeru na te. Bilo blí malje, da sam podla makar i sa ernog ciganina. Dži se i smjesti na sajam. Kupi se, da te ne vidim!«

Pred Ilikanom pukla pravljiva. Nikako da se snade. Brže rukom pod ja-stuk. Prefabco jastuk, prevrnuo postelju, a novaca nema. Sto je mogao? Pratnjo je oči, navukao falizane vevčice, prebačao podjeran turak i pribalice na sajam.

U ono vrijeme reče Pilek Isusu: Je

si li Ti kralj Židovski? Odgovori Isus:

Govoril li to saam od sebe, mi su ti

drugi kazali o meni? Odgovori Pilat:

Zar sam ja Židovi! Narod Tvoj i sve-

ćani predaleže Te meni, što si užilni?

Odgovori Isus: Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi bilo

kraljevstvo čije od ovoga svijeta, onda bi se sluge moje bode, da ne budu

predrađa židovima, ali kraljevstvo moje nije odavno. Onde Mu reče Pilat:

Daše Ti si kralj? Isus odgovor: Ti

govoris, ja sam kralj. Ja sam se za-

te radio i zato sam došao na svijet,

da svjetodjelju istinu, i svaki koji je od

istine, sluša g'as moj.

Potpis: Klanjanje se kralju svojih

duha, Isusu i ljubomu Ga nade avel!

SV. EVANDELIE

NA BLAGDAN SVJUH SVETIH

Matej 5, 1-12

U ono vrijeme vidjevši Isus narod,

uzeo na goru. I kad sjede, pristupiše

k njemu učenici Njegovi. I otvorivši

usta svoja, učaše ih govorere: Blago

siromašnina duhom, jer je njihovo

kraljevstvo nebesko. Blago krotkima,

jer će oni posjedovati zemlju. Blago

onima, koji plaku, jer će se utješiti.

Blago onima, koji gladuju i žedaju

pravde, jer će se nasuti. Blago milo-

srđima, jer će milosrde postići. Blago

onima koji su čista srca, jer će Boga

vidjeti. Blago miroljubivima, jer će

se sinovi Božji nazvati. Blago onima,

koji trpe progostinu rati pravde, jer je njihovo

kraljevstvo nebesko. Blago krotkima,

jer će oni posjedovati zemlju. Blago

onima, koji u uskrom vrijeme, u patnji

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

u uskrom vrijeme, u patnji u kruni,

u kruni, obijati, da na dan Svih Svetih

na veleri mrtvica zvone svu zvora i

da se održi služba (oficija) za sve vje-

ne mrtve, a sjutradan da se izmoli

jutarnja za mrtve i služi za njih sv.

Misa. Ovač se običaj proširo po cijel

oj sv. Crkvi Papen Benedict XV. do-

zvolio je, da svaki svećenik smije

gospodin protognat na sve sveće. Papa

Gregur IV. (od 827.-844.) premjestio

u grad Benito Djeković Mariju i svima

svetim mučenicima. Stoga se blagdan

svih svetih mučenika slavi 13. svibnja

Odakle zle na svijetu?

Ako Bog upravlja svijetom, odakle onda zlo na svijetu? Odakle grijes i trpljenje? Mučno pitanje, staro, koliko je staro čovječanstvo; a ipak novo za pojedinca čovjeka. Mora li to biti, da se grube širi poput kraljeve, koja je zavladala čitavim svijetom, i to pratinjom što pobuduje strahu: s nevoljama bolestima, mukama i strašnom smrću.

Da odgovorimo na to pitanje, moramo se sjetiti, da je Bog tako stvorio čovjeka kao slobodno bice. Sva druga stvorenja Bogu služe i hvale. Gospodin, navještaju slavu njegovu; zvijezde i sunčevi sa svojim postajama, s veseljem, ledenjicom i sjajnjecima svjetlo doce o njegovoj moći; sume sušne počasne pjesme, ptice slave njegovu očinku ljužu. Čovjek je stvorenje više vrste; nije ga Bog postavio »malome manje od andela«. Taj njegov stvoriljenik nije mu imao služiti niti ga slaviti s govoridom »moras, već s radostim «hoda». Stoga mu je dan dar slobodne volje. Stočević služi Bogu svojevoljno, to njegovo djelovanje daje vrijednost pred očima Božjim. Kad bi to bilo »moras«, onda Bog čovjeka ne bi mogao nagraditi.

No slobodnu se volju može upotrebiti na zlo, to leži u njezinoj biti. A baš zloporaba volje je grijeh. Bog nam je dao slobodnu volju, da vlastitim izborom možemo raditi ona, što ne smiju dopadati; a ono, što se Bogu dopada, biva za onoga, koji to radi, tek onda dobro i zaslužno, ako to dragovaljno radi. Kad se Ševa dize s braće neke oratice u zrak i pjeva svoju vječnu pjesmu, — to je Bogu dopada; no to nije »dobra« ni »zaslužno«, jer pjeva ne pjeva svojevoljno, ona naprosto slijedi nagon, što joj ga je dala Stvoritelj. A kako životinje i uopće svako stvorenje, izuzevši čovjeka, nema slobodnu volje, oni ne mogu učiniti nešto, što se Bogu ne dopada. Bog naime nije u njih stavio nagone, koji mu se ne dopadaju. Oni ne mogu grijehi. To može samo čovjek.

Ovu zloporabu slobodne volje Bog neće, kao što ne će učiniti, da jedan od njegovih učenika zloupotrebjava računice, koja ga on uči, neće da varira druge. Ali zbog mogućnosti zloupotrebe Bog nije uskratiti slobodnu volju. Učitelj ne uskraćuje učenicima poznavanje računice jer s poznavanjem računice postoji jedino mogućnost varanja drugih.

No ne unos u grijeh neizbjevljivi ne-sklad u sklad Božje stvorenja? On anosi resk, neisklad u ovu harmoniju. Bog mriji grijeh i kažnjava grijehaša; i u toliko neisklad za cijelokupno stvorenje nije neizbjevljivo. Čovjek, koji se budi protiv Božje dobre, onda baš mora — dakako na svoju vlastitu, ne-precivu vlastitu štetu — biti svjedoč Božje pravde. A čim čovjek uvidi svu zabludu te se pokaje, Bog mu opet opratriva krvicu radi zaštuju njegovoga utjelovljenoga. Sina. Tako se opet spravljaju neusklađnost, koju je proučio grijeh.

Bog priputna grijeh i zato, jer umije i zlo, što ga čovjek počinja, voditi na dobro. On silici lječniku, koji bolesniku urije lječiti i onda, kad se bolest pogorsava, krivnjom bolesniku. »Nema mudrosti ni pameti ni savjeta protiv vospodinu.« (Pruč 21, 30.)

Jos je lakše shvatiti, zašto Bog priputna boji i trpljenje na grešnike, ne bi ih li privozio k svijesti. Onaj izgubljeni sin došao je k sebi, kad je morao jesti šta i svinje. Augustin priznaje, da se je otet pokvarjenom svjetskom veselju jedino rukom Božjom, kolja ga je šibala. »Ti si se, moj Bože, ljetio na mene pun milosrđa, kaže on u svojim Isopovjetima. — Bog šalje bole, da ih sanjaju od stranputice. »Sve na svijetu dade podnijeti, same ne niz dobitih dana.« Sreća je našlik na otvor koji su ušljala, da može pokvariti svako srce. Voda Šta teče iznad bljunka, sjajna je bistra; ako li stoji dug u jezeru, prelazi u gnjilac. »Srebro i zlato kuša se na vatri; a na ljeđnic Božji u peći ponfążenje.« (Pruč 2, 5.)

Ako je grešniku dobro za životu, ne treba mu na tomu zavidjeti. Ne nadje li ga ovdje Božje milosrđe, sigurno će ga naći na drugom svijetu Božja pravda.

Iz katoličkog svijeta

NIKOLA BERDJAJEV. Ruska znanost i literatura izgubila je ove godine glasovitog svog učenjaka Nikolu Berdjajeva. Taj je učenjak umro dne 22. ožujka 1948. u Clamartu u Francuskoj u dobi od 73 godine. Bio je godinama voda znanstvene struje, koja se skupila oko lista »Put«. U vjerjkim i filozofskim pitanjima išao je svojim smjerom, često i protiv struje savremene znanosti, a često se primicao katoličizu.

N. BERDJAJEV O SJEDINJENJU CRKVI. U svom djelu »Veseljnost i konfesionalizam« (Općenito i konfesionalizam) ustao je pokravovalni ruski učenjak N. Berdjajev protiv one struje t. zv. ekumeničkog pokreta protestantskih crkvi, koji zagovara neki interkonfesionalizam, odnosno neki kršćanski bezkonfesionalizam. On veli, da vjera nije politika, gdje bi se slanači blokovi, gdje bi jedna strana ustupala drugoj strani. Vjera je nešto potpuno i cijelovito. Tu nema govora o ustupanju. Od istine se ne može ni u čemu odstupiti. Kršćansko sjedinjenje mora počivati samo na istini, i na ljubavi. Berdjajev vjeruje u istinu svoga pravoslavlja, ali priputa, da to pravoslavlje nije provodeno u život onako, kao na zapadu. Berdjajev vidi u svom pravoslavlju istinu, koja se zatajila ne može i ne smije. On ljudi za duhovni život. On je uverjen, da je pravoslavlje uzgojilo uzore velikih svetaca. Ali to mu ne smeta, da prima i njegove pogreške. On kaže: »I zapad imade važno i izdano duhovno kršćansko iskustvo, koje je vrlo mnogostruko i bogato!« I mi smo dužni učiti se i od kršćana na zapadu. Nego i na pad mora priznati bogatstvo duhovnog iskustva kršćana na istoku. I on treba da se dopunjuje. Samo ovakav užajmni odnosi može koristiti kršćansko obilježju »sjedinjenju«.

LITURGIJSKO KAZALO za studeni 1948.

1. Pomenjaj: Svi sveti. Misu blagd. 758. Slava. Vjerujem. — 2. Utorki Dušni dan Misu: 739—788. — Srijednici iz Svetih. Vjerujem. — 4. Četvrtak. S. Karlo B. Misu blagd. 756. — 5. S. Vitala i dr. 769. Slava. Vjerujem. — 6. Subota iza Svetu Svetih. Misu. Osm. 756. — 8. S. Vitala i dr. 769. Slava. Vjerujem. — 5. Petak Sveti Moč. Misu blagd. 770. — 2. m. Osm. 756. Slava. Vjerujem. — 6. Subota iza Svetu Svetih. Misu. Osm. 756. — 8. m. S. Duhu 341. 3. za Crkvu Sveti. Slava. Vjerujem. — 9. Nedjelja. Misu blagd. 771. — 3. m. Brani na 854. 3. po voj. Slava. — 12. S. Duhod. Misu blagd. 772. — 1. m. Jucer. Slava. — 14. NEDJELJA. Misu blagd. 773. — 2. m. Brani na 854. 3. po Duh. — 2. m. B. Tavelića 774. Slava. Vjerujem. — 3. Ponедjeljak. S. Albert V. Misu blagd. 774. Slava. Vjerujem. — 8. Utorko. S. Grigorija. Misu blagd. 775. — 9. Četvrtak. S. Gorica. Misu blagd. 776. — 10. Petak. S. Teodora 777. 3. proti procesa 854. Slava. Vjerujem. — 11. Srijeda. S. Andrija A. Misu blagd. 777. — 2. m. Trifuna i dr. 777. Slava. — 12. Četvrtak. S. Martin B. Misu blagd. 778. — 2. m. Mene 733. Slava. — 13. Petak S. Martin B. Misu blagd. 779. — 3. m. Brani na 854. 3. po voj. Slava. — 12. S. Duhod. Misu blagd. 780. — 1. m. Jucer. Slava. — 14. NEDJELJA. Misu blagd. 781. — 2. m. Brani na 854. 3. po Duh. — 21. Nedjelja 781. — 2. m. 1. po slijednje Evangelije prikazana M. 782. Slava. Vjerujem. — 22. Ponедjeljak. S. Cecilia. Misu blagd. 782. Slava. — 23. Utorko. S. Klement. Misu blagd. 783. — 2. m. a. Felicije 783. Slava. — 24. Srijeda. S. Ivan Kriz. Misu blagd. 785. — 2. m. a. Krizogona 783. Slava. Vjerujem. — 25. Četvrtak. S. Katarina. Misu blagd. 785. — 26. Petak. S. Blaževtar. Misu blagd. 785. — 2. m. s. Petra 789. Slava. — 27. Subota iza poslj. no duh. Misu dana 854. — 2. m. s. Duhu 341; 3. za Crkvu Sveti. Slava. — 28. Nedjelja L. adv. Misu nedj. 854. — 2. m. B. Dj. M. — 2. m. s. Crkvu 851. Slava. — 29. Ponedjeljak iz 1. n. adv. Misu navečer 854. Andrije 498. 2. m. nedj. 34. 2. m. s. Saturnina 854. — 30. Utorko. S. Andrija. Misu blagd. 447. 2. m. nedj. 34. Slava. Vjerujem.

o filmskom pitanju. Kardinal je povoljno rad engleskog katoličkog filmskog društva i zastelo, da se ovaj film prikaže po cijeloj Engleskoj.

IRSKI KATOLICI U glavnom mjestu Irskog Dublina ima preko 8.000 katoličkih redovaca sv. Franje. U istom mjestu radi još veliki broj drugih vjerskih redovaca, te da malo ima stanovnika ovoga grada koji nisu učlanjeni u nekom vjerskom društvu.

ANDRONOV SAMOSTAN U MOSKVU. Andronov samostan u Moskvi, gdje se nalazi grob glasovitog slikara ikona Andreja Rubleva, proglašen je od sadnje ruske vlade historičkim spomenikom. Već se započelo s obnovom fresaka, koje se nalaze u toj crkvi.

ZBOROVANJE PRAVOSLAVNIH CRKAVA U MOSKVU. Od 8. do 18. srpnja ove godine slavila se u Moskvi 500-godišnjica crkvene samostalnosti. Tom je zgodom moskovski patrijarh Aleksej pozvao u Moskvu zastupnike svih samostalnih pravoslavnih crkava, da u njima raspravi meducirokev pitanja.

DRZAVNA GIMNAZIJA U PREŠOVU. Raditelji učenika na II. državnoj gimnaziji u Prešovu posuđuju se pravom, što im ga daje novi »koljski zakon« na paragrafu 76. i 80. pa se sastade na vijećanje o obuci vjere na tamnoljubičoj gimnaziji. Na vijećanje dođe još 250 osoba. Prihvaćena je rezolucija, kojom reditelji bez razlike vjere traže od školskog Povjerenstva u Bratislavi, da se na gunziraju drži obuka vjere, i to katoličke zapadnog i istočnog obreda, evangeličke i jevrejske. Svoju obrazlažu tim, što novi »koljski zakon« ne zabranjuje crkvene vjere u škola III. stepena, nego daje rediteljima djeće mogućnost, da tu obuku traže, a vlasti imajući izići na ruku želj roditelja.

SLOVACKI MISIONARI. Na blagdan sv. Petra i Pavla bila je starodrevna Nitra svjedok dirljivog oprostaja mladih slovačkih misionara iz Družbe Riječ Božje. Sedam svećenika, dva brata redovnika i dvije sestre redovnice odlazile su u misiju, i to peticu u Afriku, ostali pak u Indiju, Japan, Argentinu i Braziliju. Opretnjost svećenstvu prisustvovan je nitranjskom nadbiskupskom starinu Dr. Kmetku uz mase naroda, na Kalvariju, gdje Drugi polikto putu znađu ove noge u pravom smislu klonuti od umora, tražiti razdušenje.

RJEJKTA PROSLAVLA. U crkvi & S. Milosrdnica proslavljeno je ovih dana nešto neobično vještice 60.-godišnjaku svoje mature. Sjetite se u svojim mrtvih drugaricama, a i onih, koje, bilo je njih razloga, nisu mogle prisustvovati ovom rijejetkoj proslavili ili kojih sađašnje boravljale nije se moglo pronaći. Svoju su proslavu završile s pjesmom hvalnicičnom. »Tebe, Boga hvalimo, zahvaljujući tako Bogu za sva velika dobročinstva.«

POSEBNA NAKANE ZA SVETU GODINU. U posebnom pismu, upravljajućem odboru za proslavu svete Juhanske godine, Sv. Otar pak Pijo XII. je označio posebne nakane, za koje vjernici trebaju moliti tokom iste godine. Te nakane su: Posvećenje dana po molitvi i pokori i bezgranična odanost Kristu i Crkvi. Rad za mir. Sigurnost svih mješta. Obrana Crkve od napada njenih neprijatelja. Obraćenje krijevnikima i bezvrijednim. Rad na ostvarenju društvene pravde. Neskučna utjeha onima, koji pate.

JUBILEJ BISKUPIJE U KLEVELANDU. U mjestu Clevelandu, Sjedinjene Države Amerike, svećano će ove godine biti proslavljen jubilej stogodišnjice ustanovljenja biskupije. Za tu priliku katolici su ove biskupije sastali u novom katedralu, koja će prigodom proslave biti na svećani način posvećena.

OBAVLJEST

Ovaj broj našega lista stampa se u manjem broju primjeraka nego zadnji brojevi. Stoga našem povjerenicima saljemo nešto manji broj komada te molimo da te uvaže.

Svetost svećeničke osobe

Svećenika valja promatrati se odima zemaljske, nego očima vjere. Istina, kod nekog svećenika može biti falsova opreka između službe i života Istina, je da je svećenika služba, koju vrši osoba koja ne živi svećenički, velika uverda Boga i sablasen za lude. Ali ne smiju zaboraviti, da svećenstvo kojim je uređen ubogi zemaljski stvor, nije od njega, nego od samog Isusa Krista. Božanska krasota Kristova svećenstva obasjava i osobu nevjedne svećenike, kako što crkva čistoga sunca može učiniti, da i kaljuži održave nebesko svijetlo. Ona, što je u svećenika božanskog podrijetla, ne može nikada biti nesvet, makar i Ujedi element svećeničke osobe zapao u blato.

U svećeniku je sve proučeno tajanstvenim sijajem.

Tijelo svećenika, koji se kod rođenja u dubokoj pokori bacio niže na zemlju, ustalo je poduprte milostu Božjom, da stupi posve u službu Njegova. Postalo je živ i čistori (kalek kruščik), u kome imaju dnevnice počinuti Hlijeb andela. Održavajući se zemaljske ljubavi položio se veleđušno na oltar životne hrve smajući na pamoti rijeđi Psalma, izrečene pri stržnjici vlasti: »Gospodin je dio baštine moje i kalek mojeg.«

Posećene su ruke svećenikove. Ne-ma svećenjeg časa kod svećenikovog redenja, nego kad mladi redenik kleći na stubama oltara pružajući ruke na sveto pomazanje. Vršeci obred goroviti biskup: »Dostoj se, Gospa, odine, posvetili i rasvjetili ove ruke po ovom našem pomazanju i blagoslovu, da bu- blagoslovljeno sve, što one posve u imenu Gospodina našeg Isusa Krista Amen. Da, ljubiti svećenikove ruke, nije tek prazni i beznačajni običaj, nego očitovanje, kojim pak časti velike tajne, stavljenje u svećenikove ruke. Te ruke posvećuju Tijelo Kristovo, te ruke određuju grošnike od njihovih grijeha, te ruke blagoslovljaju bolesnike.«

Sveti su koraci Kristovog svećenika, jer je vješnac mira i milosrđa. Sv. P. Smiljan kliče od zanosa: »Kako su krasne noge onih, koji navještaju mir, onih, koji navještaju dobro.« (Rim. 10. 15.) Koliko putu znađu ove noge u pravom smislu klonuti od umora, tražiti razdušenje ovce i noseti u svetu Popudbinu!

Posećene su usta svećenikova, koja imaju zadaču, da posvećuju, da opravštaju, održavaju i tječe. Posećene su oti svećenica, posvećen je njegov jezik, oruđe bezbojnijih milosti Božjih.

A što da kažemo da duzu svećeniku? Ona je jednom za uvijek obilježena na znamenju svetoga reda Sacerdos in aeternum! Svećenici do vječka! Ili se sja andeoski krepostima ili se bacio u propasti grijeha! Ili je vječan crkvi ili je otpadnik, ili je proslavljen u nečiji zbabču u paklu, na ostaće svećenik do vječka! Niko na ovom svijetu ne može skinuti s njegove duše pečata, što ga je utisnuo Duh Sveti kod redenja.

O, kada je ovakvo poznavanje svećenstva proučio srca svih vjernika!

NASI POKONJICI

1. Nikola Vučinović, župnik u miru, svećenik zagrebačke Nadbiskupije. Rođen 1884., umro 1. IX. o. g. na Rijeci, pokopan na Trsatu.

2. Don Ante Bršakić, dugogodišnji župnik Vranača, umro 30. IX. o. g. u Splitu. Bio je u zadnje vrijeme koraličnik u Splitu.

3. Fr. Spiridone Jerkunica, dugogodišnji pomoćnik i igospojnjokog O. Bernardinu Skrivančiću, umro 28. IX. o. g. u Splitu u 79 godini života.

4. Mag. Matija Proštenik, apostolski pronotor i prepošt češmanjaka kapela. Umro u 85 godini života 23. rujna o. g.

5. Mag. Ignjat Horat, apostolski pronotor, ravnatelj Nadbiskupskog konviktua u m. i počasni grad. Požege. Umro u 88. godini života 3. listopada o. g.

6. Stjepan Kovačić, župnik u Molivama. Umro u 79. godini života u Staroj Gradiniči 17. rujna o. g.

7. Vl. Šanek, upravitelj fajne u Sv. Ilijii. Obrežu. Umro u 48. godini života 22. listopada o. g.